Dosarul nr.4r-1862/23 Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani
4-22177007-02-4r-18052023 Judecător: Cazacu Grigorii

**D E C I Z I E**
*În numele legii*

22 martie 2024 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Robu Oxana
Judecători Gîrbu Silvia și Teleucă Stelian

examinând în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către executorul judecător ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 02 februarie 2023, prin care s-a încetat procesul contravențional intentat de către agentul constatator, executorul judecătoresc ***** în privința lui *****, privind săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) Cod Contravențional, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

**A C O N S T A T A T:**

1. În cadrul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani se află în examinare demersul executorului judecătoresc ***** privind atragerea la răspunde contravențională a lui *****, învinuit în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) din Codul Contravențional.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 02 februarie 2023, s-a încetat procesul contravențional intentat de către agentul constatator, executorul judecătoresc ***** în privința lui *****, privind săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) Cod Contravențional, din motivul inexistenței faptei contravenționale

3. Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator, executorul judecătoresc *****, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 02 februarie 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă atragerea la răspundere conform art. 319 alin.(1) (2) Cod contravențional, cet. *****. În motivarea recursului s-a indicat că, debitorul a fost obligat să execute obligația prevăzută în documentul executoriu, în

termenul prevăzut de legislație, fiindu-i acordat în acest sens termen benevol de 15 zile, iar ca urmare ultimul nu a întreprins nimic și nici nu a informat executorul judecătoresc despre acțiunile întreprinse. Odată cu intentarea documentului executoriu de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părților în procedura de executare, pentru a fi informate despre acțiunile întreprinse precum și pentru a fi comunicate drepturile și obligațiile acestora. In urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asigurătorii pe bunurile debitorului și aplicate interdicții și restricții la înstrăinarea acestora. Până în prezent un rezultat la toate acțiunile sus indicate nu s-a stabilit, dat fiind faptul că debitorul în mod direct se eschivează de la executarea hotărârii sus indicate, fiind absent la nenumăratele solicitări de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc. Prin acțiunile întreprinse, debitorul nefiind prezent la biroul executorului judecătoresc deși scrisori în adresa acestuia au fost expediate și nerecepționate, or aceste acțiuni denotă și intenția directă a debitorului de a nu executa doc/ex prin ce a renunțat la executare. In continuarea celor indicate debitorului i-a fost expediată citație contravențională de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, prin care i s-a acordat și termen pentru a prezenta careva acte ce confirmă acțiunile întreprinse.

4. Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată, că recursul este necesar de a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52,* Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, la data de 29.11.2022 a fost demersul executorului judecătoresc ***** privind

atragerea la răspunde contravențională a lui *****, învinuit în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) din Codul Contravențional.

Colegiul relevă că, pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale, nu este clară poziția agentului constatator din care probe a rezultat vinovăția făptuitorului ***** or, dispoziția normei (art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional) stabilește ” acțiunile (inacțiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu se sancționează cu amendă de la 18 la 30 de unități convenționale, (2)Neîndeplinirea obligației de către părțile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum și necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale,,.

Astfel, Colegiul penal conchide că, acțiunile ***** eronat au fost calificate în baza art. 319 alin. (1), (2) Cod contravențional, or, executorul judecătoresc *****, urma să demonstreze intenția cet. ***** de neexecutare a titlului executoriu.

5. În același context, Instanța de recurs relevă că, la materialele cauzei în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care să ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția făptuitorului ***** de comitere a contravenției prevăzută de art. 319 alin. (1), (2) din Codul contravențional. Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc Grigore Stoian în procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanței de judecată.

Așadar, Colegiul penal ține să menționeze că, latura subiectivă se realizează prin intenție directă sau indirectă. În ambele cazuri făptuitorul își dă seama că acțiunea atinge atât interesul public, cât și drepturile, interesele ocrotite prin lege ale persoanelor fizice și juridice și creează o stare de

pericol pentru buna desfășurare a activității autorităților publice și a administrației publice în care activează persoana cu funcții de răspundere.

Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept și a altor organe de stat.

Latura obiectivă a contravenției se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacțiunea persoanei poate fi exprimată oral sau în scris și prin ne întreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând că hotărârea nu este corectă etc.

De asemenea, latura subiectivă se manifestă prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei.

6. Prin urmare, instanța de recurs conchide că, în procesul contravențional nu au fost administrate probe suficiente pentru a proba că cet. ***** a comis contravenția prevăzută la art. 319 alin.(1), (2) Cod contravențional, or la descrierea circumstanțelor de fapt în procesul- verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc a consemnat că, în urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efecte nu au fost stabilite, or, agentul constatator urmând să întreprindă alte măsuri care să confirme ipoteza sa precum că debitorul ***** ar dispune de careva mijloace financiare, și cu toate astea s-ar eschiva de la executarea obligațiunilor sale în temeiul unei hotărâri judecătorești.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui cet. ***** în comiterea încălcării prevederilor art.319 alin.(1), (2) Cod contravențional, sunt nefondate iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, or, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut careva bunuri, dar intenționat le-a înstrăinat sau are bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele lui, sau că acesta ar activa în câmpul muncii și ar deține careva venituri însă intenționat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a debitorului *****, de a purcede la executarea hotărârii instanței de judecată.

7. În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte

administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra procesului verbal cu privire la contravenție, în baza art. 319 alin.(1), (2) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CoEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază

concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Prin urmare, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererile de recurs sunt neîntemeiate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

**D E C I D E:**

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator ***** și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 02 februarie 2023, prin care s-a încetat procesul contravențional intentat de către agentul constatator, executorul judecătoresc ***** în privința lui *****, privind săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) Cod Contravențional, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

Președintele ședinței Robu Oxana

Judecător Grîbu Silvia

Judecător Teleucă Stelian